

PLEȘOIANU, NICOLAE

Căpitan

N. 1805, Craiova - 16(28) ian. 1859, Hyeres, Franța.

Provine dintr-o veche familie de boieri.

A fost praporgic la Craiova, în armata reînființată (1831); comandant de graniță la Pasul Vâlcani, Gorj (1831-1836); la Craiova, adjutant al colonelului Ioan Solomon (1836); căpitan la Regimentul I Craiova (1841); comandant al Companiei a 5-a de la Izlaz și Turnu (1848); membru al Societății *Frăția*.

La 9 iunie 1848 e membru al Guvernului provizoriu de la Izlaz. Însoțește revoluționarii de la Izlaz la Craiova și conduce comisia de anchetă și judecare a coloneilor Ion Odobescu și Ion Solomon, autorii a două încercări de lovituri de stat contrarevoluționare. Participă la arderea Regulamentului organic, la Craiova (sept. 1848). Alături de generalul Gh. Magheru a pregătit armata română în tabăra de la Râureni, Vâlcea.

La 29 septembrie 1848 se refugiază în Transilvania, ulterior vizitează Veneția, Leipzig, Berlin, Londra, Rotterdam, Amsterdam, Cairo, Iaffa, Ierusalim, Sidon, Beirut, Constantinopol, unde s-a întâlnit cu personalități politice și în fața cărora a luptat pentru cauza poporului român.

Revine pentru scurtă vreme în țară, dar este obligat să se reîntoarcă în exil (1855).

